

PŮSOBENÍ ČESKOSLOVENSKÝCH A ČESKÝCH SPORTOVců NA OLYMPIJSKÝCH HRÁCH OD ROKU 1918

Evelyn Mayerlová

Abstract

Sport neodmyslitelně patří k našim životům. Ať už jsme aktivní či pasivní sportovci, ať už nás zajímá či ne, všechny nás ovlivňuje. Ušli jsme jako lidstvo dlouhou cestu od vzniku Olympijských her. Jak v počtu disciplín, v důvodech, proč soutěžit, tak ve výkonnosti. Hranice lidských možností se postupně posunuje dál a dál a stále ještě nejsou časy a skočené metry tím nejlepším, co lidské tělo dokáže. Jako Československo do roku 1993 s počtem obyvatel 15 700 000 (1992) jsme měli větší počet potenciálních medailistů, než máme dnes jako samostatná Česká Republika s počtem obyvatel 10 500 000 (2012). Statistiky ovšem ukazují, že počty získaných medailí se téměř neliší.

Známe jamajské sprintery, americké plavce, keňské vytrvalce, brazilské fotbalisty. Co jméno, to sportovní ikona. Měli bychom se zamyslet, že i v této konkurenci, ať už šlo o Mistrovství Evropy, Mistrovství světa či o Olympijské hry, vždy mělo Československo a Česká Republika hojně zastoupení ve velkém množství disciplín a nikdy se česká resp. československá delegace neměla za co stydět. Prostřednictvím tohoto článku budou přiblíženy a hlavně připomenuty úspěchy našich sportovců za poslední století. Cílem studie je především rozebrat a provést čtenáře naším sportovním umem od historických počátků, přes současnost až po předpokládanou budoucnost.

Key words: sport, Olympijské hry, Československo, Česko, úspěchy

JEL Code: L82, L83

Úvod

„Olympijské hry...olympiáda...Pojmy, jež jsou naprostou samozřejmostí ve slovníku dnešního člověka a staly se neodmyslitelnou součástí našeho života. Olympijské hry, největší mezinárodní sportovní soutěžení, při němž nejlepší sportovci světa měří každé čtyři roky své síly, vyjadřující přitom souhru žít v míru a přátelství.“(Dobrovodský, V., 1980) Nezáleží na tom, jestli měří své síly jednou za dva nebo čtyři roky, ale na tom, že přetrvává cíl žít v míru a přátelství. Hlavním heslem bývá, kromě tradičního Citius, Altius, Fortius (Rychleji, výše, silněji), také „Věřte v sebe, soustřeďte svou energii a hrajte vaše trumfy“. Tento sportovní svátek vznikl, jak už název napovídá, v řecké bájné Olympii. První písemné zmínky o Olympijských hrách (OH) se datují v roce (r.) 776 př.n.l. Tehdy to vše započalo. Složily se

zbraně a celého Řecka se zhostil posvátný klid a mír. I když bájná Olympia zmizela z povrchu zemského, tradice OH přetrvávala. A i jejich oslava. Vítězům OH se dostávalo nejvyšších poct a úcty. To se od dob původních OH nezměnilo. Historie her novodobých se počítá od r. 1896, kdy došlo díky velké snaze a zálibě ve sportu Pierra de Coubertina ke znovuzrození. Právě de Coubertin vyvinul sportovní filozofii olympismu a OH jako reakci na sociální a politickou krizi, na podporu míru a fair play. Hlavně díky němu se může bývalé Československo (Čs.) a současné Česko pyšnit tolika úspěchy na mezinárodním poli.

Emil Zátopek, Věra Čáslavská, Jan Železný a mnoho dalších, ti všichni se zapsali do našich pamětí navždy. Od r. 1920, kdy naše výprava mohla poprvé reprezentovat jako samostatné Čs., jsme se dostali do povědomí celého sportovního světa. A od vzniku samostatné České republiky v tomto úkolu úspěšně pokračujeme.

Každé dva roky se na čtrnáct dní zastaví svět a téměř vše se točí okolo OH. Z vlastní zkušenosti vím, že i lidé, kteří se o sport vůbec nezajímají, tak olympijské dění registrují. A není se divit proč. V současnosti se zaměřujeme nejen na úspěchy našich sportovců, nebo na překonání všelijakých rekordů, ale zajímáme se i o krásu, dokonalost a modernost sportovišť, sportovních stánků a hal. Svět se globalizuje, živé přenosy běží celé dny téměř ve všech zemích světa, lidé z celého světa cestují do pořadajících zemí a měst, aby nasáli tu jedinečnou atmosféru.

Ale dost současnosti, zaměříme se na čs. a české sportovce, jak se jim vedlo od r. 1920, kdy jsme, jak už jsem psala, poprvé vyslali československou delegaci do přímých bojů o medaile.

1 Československo na OH mezi roky 1920-1992

„Olympijské hry nejsou výsadou některé země nebo rasy a nesmí být nikdy monopolem některých skupin. Patří celému světu. Všechny národy bez výjimky mají k nim náležet a všechna sportovní odvětví mají v nich mít stejná práva“(Pierre de Coubertin)(Procházka, K., 1984). Tuto větu pronesl Pierre de Coubertin v roce 1925 v Praze, kde se konal olympijský kongres a při kterém oznámil svůj odchod z postu předsedy Mezinárodního olympijského výboru (MOV). Toto prohlášení přineslo přijetí řady doplňků olympijských řádů. Jedno z nejdůležitějších bylo přijetí rozhodnutí o pravidelném pořádání zimních olympijských her. Od roku 1924 se tedy pravidelně konaly ZOH vždy ve stejném roce, stejně jako LOH, ale na jiném místě.

1920- hry VII. olympiády, Antverpy. Poprvé pod vlajkou s pěti olympijskými kruhy.(Procházka, K.,1984).

Po dlouhých schůzích MOV, jak to bude s účastníky jednotlivých zemí, výstavbou pár sportovišť a organizací celých OH se nakonec na hlavním stadionu sešlo nad 40 000 diváků, aby přihlíželi zahajovacímu ceremoniálu. Po nástupu delegací z 29 zemí všech pěti kontinentů otevřel hry tradiční formulí král Albert I. A nechyběly ani dělové salvy a holubice. Kromě prvního vztyčení olympijské vlajky poprvé zazněl i slavnostní slib olympioniků.

Čeští a slovenští sportovci už na OH startovali. Zatímco Češi díky úsilí dr. Jiřího Gutha a jeho spolupracovníků se vybojovali alespoň částečnou samostatnost, Slováci měli přístup na olympijské kolbiště jen v dresu tehdejšího Uherska. Teprve v Antverpách se tehdy mohli čeští a slovenští sportovci představit jako reprezentanti jednotného samostatného státu-Československé republiky.(Procházka, K., 1984)

Přípravou sportovců byla pověřena technická komise. Hokejisté a atleti měli dokonce soustředění. V Antverpách startovalo celkem 127 čs. reprezentantů a byla mezi nimi jediná žena. Získali jsme 2 bronzové olympijské medaile.

Letní hry VIII. Olympiády- Paříž 1924 a první zlatá medaile pro Čs. V Paříži se sešlo přes 3000 sportovců ze 44 zemí. Čs. delegace byla složena ze 125 mužů a 4 žen. Tato olympiáda patří k těm úspěšnějším. Odvezli jsme si celkem 10 medailí, z nichž 9 získalo družstvo gymnastů a bylo mezi nimi i historicky první zlato pro Čs. Na I. zimních OH ve stejném roce v Chamonix jsme byli neúspěšní a nezískali ani jednu medaili. Na IX. letních hrách v Amsterdamu 1928 se naši sportovci nenechali zahanbit, a ukázali, že úspěch v Paříži nebyla náhoda. Vyslali jsme skromnější výpravu o počtu 69 sportovců, z nichž byla pouze jedna žena. Poprvé byl nástup jednotlivých delegací přehlídkou úborů. Medailové úspěchy čítaly 2 zlata, 5 stříber a 2 bronz. II. zimní OH se konaly ve švýcarském St. Moritz a byla o málo úspěšnější než před čtyřmi lety, 1 bronzová medaile. V roce 1932 se letní OH uskutečnily na americkém kontinentu, a to ve městě Los Angeles. Naše delegace měla historicky nejmenší počet účastníků z důvodu nedostatku peněz. Stát nepřispěl ani korunu a Národní banka odmítla uvolnit devizové prostředky. Díky veřejným sbírkám se na X. novodobé OH dostalo pouze 7 našich sportovců. I přes tak malou účast se nám podařilo získat celkem 4 medaile. III. ZOH v Lake Placid v USA mělo stejnou medailovou bilanci jako na I. zimních OH a Čs. reprezentace nevybojovala žádný cenný kov. Letní XI. OH v Berlíně-olympijské symboly pod hákovým křížem. Po roce 1933, kdy se Adolf Hitler stal říšským kancléřem a poštvál proti sobě celý svět, potřeboval snížit špatné světové mínění a naklonit si je. K tomu mu měly posloužit LOH, jejichž pořadatelům se dostalo velké podpory. Zprvu

byly obavy, ale nakonec vše proběhlo podle předepsaných olympijských zásad a bez diskriminace. Celkový počet všech účastníků i účastníků Čs. byl do r. 1936 historicky největší. Medailová bilance byla 3 zlata a 5 stříber. Na IV. zimních hrách v Garmish-Partenkirchenu jsme opět nezískaly žádnou olympijskou medaili. Letní i zimní OH v letech 1940 a 1944 se z důvodu války nakonaly.

Olympijská shledání se po dvanácti letech v roce 1948 uskutečnily v Londýně. Nebyla to jednoduchá olympiáda, ale naši reprezentanti získali 11 medailí a z toho 6 zlatých. Na V. ZOH v St. Moritz získalo Čs. jednu medaili a zasloužilo se o ni mužstvo ledního hokeje. Historickým mezníkem byl rok 1952, kdy se konaly OH v Helsinkách a kdy se SSSR stala oficiálním členem MOV. Od té doby sovětští sportovci získávali nejvíce medailí a pravidelně patřili mezi nejpočetnější delegace. Koneckonců je to tak i dodnes. Náš medailový úspěch byl jedním z největších v historii a to 13 olympijských medailí, mezi kterými byly i tři zlaté medaile Emila Zátopka. VI. a VII. ZOH v Oslu a v Cortine d'Ampezzo se opět nepovedly a opět bez medailového úspěchu.

Olympiádou od olympiády se počet celkových účastníků zvyšoval. Na XVI. LOH u „protinožců“ v Melbourne se dostavilo 3184 sportovců z celého světa. Naše delegace čítala 64 sportovců a získala 6 olympijských medailí.

Po dlouhých letech se splnil Coubertinův sen, aby se OH vrátily do antického prostředí a v r. 1960 se letní hry uskutečnily na půdě italského Říma. Naše reprezentace vybojovala v antickém prostředí 8 medailí. V tom samém roce se ZOH uskutečnily na půdě USA ve Squaw Valley. Jediné stříbro získal reprezentant v krasobruslení. Další sportovní svátek přivítala Asijská metropole v r. 1964. Tokio a XVIII. letní olympiáda. Do Tokia přijelo na 5000 sportovců z 93 zemí světa, což bylo doposud nejvíce. Čs. vyslalo téměř 100 sportovců, kteří získali rekordních 14 medailí. Poprvé se zlatem zablýskla i gymnastka Věra Čáslavská, která vycvičila celkem 3 zlata. Na IX. ZOH v Innsbrucku se opět předvedlo mužstvo ledního hokeje a vybojovali jedinou bronzovou medaili.

Mexické letní hry v roce 1968 vyvolaly vlnu kritiky z důvodu nepříznivých faktorů pro sportovce. Při této olympiádě vznikl nový pojem, a to vysokohorská příprava. Do Mexika i přes počáteční komplikace přijelo přes 5500 sportovců a naše výprava vybojovala 7 zlatých, 2 stříbra a 4 bronzů. 4 zlaté medaile získala, stejně jako před čtyřmi lety, Věra Čáslavská. V Grenoblu na X. ZOH naše výprava byla úspěšnější. Vyslali jsme 48 sportovců a získali 4 olympijské medaile. Opět lední hokej, poté krasobruslařka Hana Mašková a známý Jiří Raška ve skocích na lyžích. XX. LOH se opět vrátily na půdu Německa, konkrétně do Berlína. Šlo o téměř nejdražší Olympiádu doposud. Celkové náklady se vyšplhaly až na dvě miliardy marek

a velká část šla na výstavbu přepychových a moderních sportovních stánků, které zdobí Mnichov i dnes. 8000 sportovců ze 122 zemí se utkalo ve 22 sportech. Čs. mělo celkem 181 zástupců a získalo hezkých 8 medailí.

Mnichovská olympiáda bohužel přinesla i smutnější události. 5. září vtrhli do olympijské vesnice ozbrojení teroristé. Zajali a následně usmrtili členy izraelské výpravy. Po tomto masakru se uskutečnila smuteční tryzna. Předseda MOV v závěru tryzny promluvil a s jeho slovy jistě všichni souhlasili: „*Hry musí pokračovat. Nesmíme připustit, aby hrstka teroristů zničila zárodek mezinárodní spolupráce a dobré vůle v olympijském hnutí!*“ (Brundage, A., 1972); (Procházka, K., 1984). XI. ZOH se konaly japonském Sapporu a medailová bilance byla opět bronz v ledním hokeji, dále krasobruslení a běh na lyžích.

V r. 1976 se letní sportovní klání uskutečnila v kanadském Montrealu. Třetí velké „M“ v pořadí mělo uspořádat vcelku levné hry, ale díky předešlým pořadajícím městům se ani Montreal nevyhnul gigantismu a vrhnul se na výstavbu obrovitých sportovišť. Čs. výpravu tvořilo 125 mužů a 38 žen. Celkem jsme získali 8 medailí, stejně jako na předchozích hrách. Téhož roku se ZOH, v pořadí už XII., konaly opět v rakouském Innsbrucku a opět jediné stříbrné mužstvo ledního hokeje.

I přes velkou a nejlepší olympijskou vesnici, jaká kdy byla postavena, na letní Moskevské hry v roce 1980 dorazil historicky druhý nejmenší počet sportovců, a to necelých 1800. Našich bylo 162 a vybojovali podruhé v historii rekordních 14 medailí. XIII. zimní hry přivítalo americké Lake Placid. Naše běžkařka na lyžích získala jedinou bronzovou medaili. Rok 1984 a XXIII. LOH v Los Angeles se musely obejít bez Čs. účasti.

Oproti tomu na XIV. ZOH byla česká výprava dost početná a úspěšná. Získali jsme 4 bronzové a 2 stříbrné medaile.

Roku 1988 se letní olympiáda přesunula na asijský kontinent a konkrétně do jihokorejského Soulu. Přijelo téměř 8500 sportovců a soutěžili v 263 sportech. Čs. vyslalo přes 160 sportovců a ti vybojovali 8 olympijských medailí. Téhož roku na XV. ZOH v Calgary získala naše výprava 3 olympijské medaile.

Barcelonské hry v roce 1992 byly hrami XXV. a byla to poslední letní olympiáda, na které jsme se představili jako Československo. Zúčastnilo se jí celkem 104 Čs. sportovců, kteří svými výkony vybojovali 7 olympijských medailí. Poslední „československá“ zimní olympiáda se uskutečnila na jihu Francie ve městě Albertville, kde opět zabodovalo družstvo ledního hokeje a vybojovalo bronz. Celkem jsme si z Francie odvezli tři bronzové olympijské cenné kovy.

Tab. 1: Počty medailí na jednotlivých hrách- Československo 1920-1992 ; LOH

LOH- ČSR	Místo	zlato	stříbro	bronz
LOH20	Antverpy	0	0	2
LOH24	Paříž	1	4	5
LOH28	Amsterdam	2	5	2
LOH32	Los Angeles	1	2	1
LOH36	Berlín	3	5	0
LOH48	Londýn	6	2	3
LOH52	Helsinki	7	3	3
LOH56	Melbourne	1	4	1
LOH60	Řím	3	2	3
LOH64	Tokio	5	6	3
LOH68	Ciudad de México	7	2	4
LOH72	Mnichov	2	4	2
LOH76	Montréal	2	2	4
LOH80	Moskva	2	3	9
LOH84	Los Angeles	Bez československé účasti		
LOH88	Soul	3	3	2
LOH92	Barcelona	4	2	1

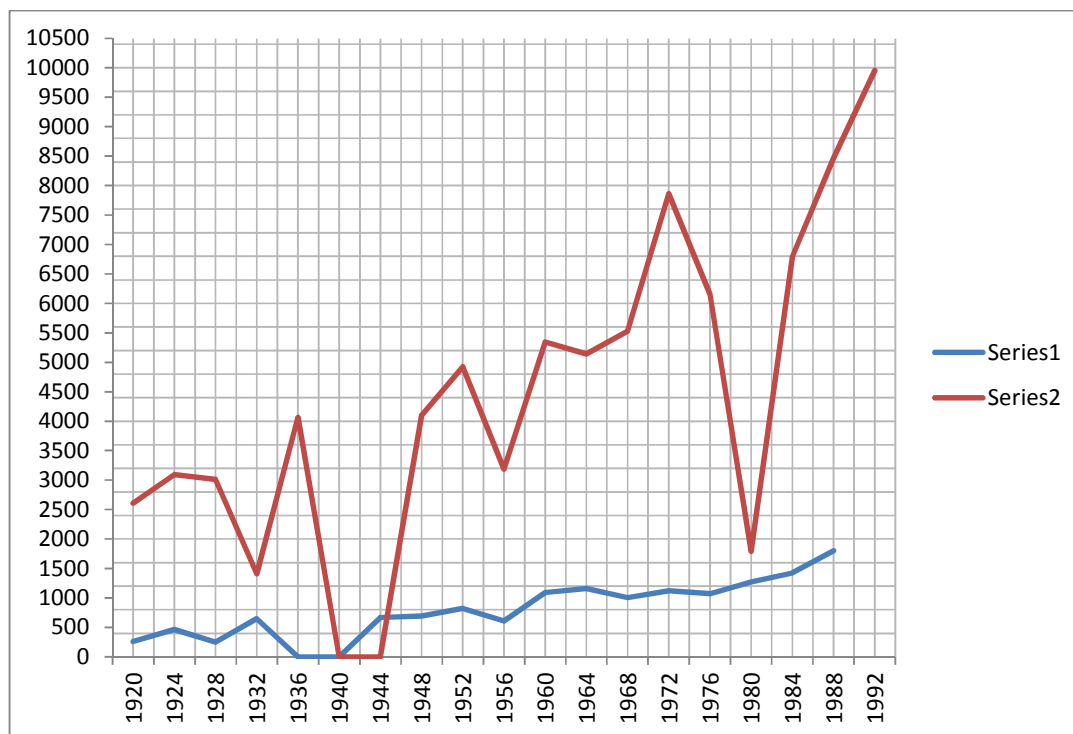
zdroj: www.wikipedia.cz

Tab. 2: Počty medailí na jednotlivých hrách- Československo 1920-1992 ; ZOH

ZOH- ČSR		zlato	stříbro	bronz
ZOH20				
ZOH24	Chamonix	0	0	0
ZOH28	St. Moritz	0	1	1
ZOH32	Lake Placid	0	0	0
ZOH36	Garmisch-Partenkirchen	0	0	0
ZOH40	Nekonaly se			
ZOH44	Nekonaly se			
ZOH48	St. Moritz	0	1	0
ZOH52	Oslo	0	0	0
ZOH56	Cortina d´Ampezzo	0	0	0
ZOH60	Squaw Valley	0	1	0
ZOH64	Innsbruck	0	0	1
ZOH68	Grenoble	1	2	1
ZOH72	Sapporo	1	0	2
ZOH76	Innsbruck	0	1	0
ZOH80	Lake Placid	0	0	1
ZOH84	Sarajevo	0	2	4
ZOH88	Calgary	0	1	2
ZOH92	Albretville	0	0	3

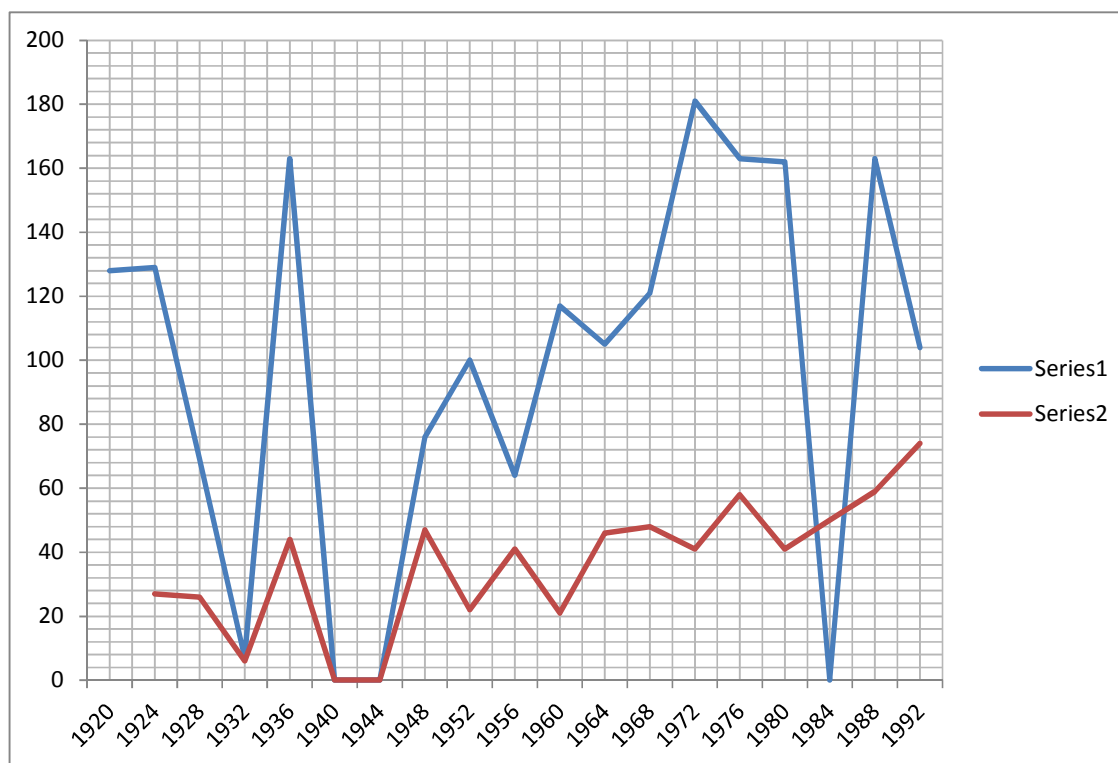
zdroj: www.wikipedia.cz

Graf 1: Porovnání celkového počtu účastníků na LOH a ZOH mezi roky 1920-1992

zdroj: www.wikipedia.cz

Graf 2: Porovnání počtu československých sportovců na LOH a ZOH mezi roky 1920-1992

Zdroj: Olympijské hry, Procházka, K., 1984

2 Česká republika na OH po roce 1992

Vhledem k tomu, že 1. ledna 1993 měla zaniknout Česká a Slovenská federativní republika, uskutečnilo se 21. prosince 1992 ustavující plenární zasedání Českého olympijského výboru (ČOV), který právně a nakonec i personálně navázal na bývalý Český a Československý olympijský výbor. Plenární zasedání schválilo obnovení ČOV, jeho stanovy a symboly. Předsedkyní byla zvolena Věra Čáslavská.

Do roku 1992 se již rozdělené OH na zimní a letní hry konaly ve čtyřletém cyklu. Po roce 1992 si podle rozhodnutí MOV tyto dvě olympiády rozdělily původní čtyřletý cyklus na cyklus dvouletý. Tak se stalo, že se letní a zimní olympiáda sice koná každé čtyři roky, ale na střídačku.

Na zimních XVII. OH v Lillehammeru v roce 1994 mělo velké množství sportovců jakousi šanci svá prvenství obhájit, protože poslední klání na zimních OH se konalo jen dva roky předtím v roce 1992 v Albertville. Naše poprvé čistě česká reprezentace čítala 65 členů a největším úspěchem bylo nejspíše excelentní fungování českého domu přímo v dějišti OH a jediná výhra v ledním hokeji nad našimi sousedy ze Slovenské republiky. Žádný cenný kov jsme z Norska nepřivezli.

Pak už vše šlo ve dvouletém sledu a v roce 1996 se uskutečnily XXVI. letní olympijské hry v Atlantě. Na letních OH jsme potvrdili naši schopnost získávat olympijské medaile v hojnějším počtu a naše reprezentace si vysloužila 11 olympijských medailí, mezi které patřily i zlaté medaile Martina Doktora, Štěpánky Hilgertové a Jana Železného.

Rok 1998 a zlatí hoši. XVIII. ZOH se nám všem určitě nejvíce vštípilo do paměti historické zlato v ledním hokeji, kdy jsme ve finále porazili Ruskou sbornou. Tento úspěch bohužel zastínil i úspěchy jiných českých sportovců, jako například stříbrnou a bronzovou medaili běžkyně na lyžích Kateřiny Neumannové. Letní olympiády byly v celé historii vždy ty úspěšnější pro naše výpravy. Dalším příkladem byla, poslední ve 20. Století, australská olympiáda, kde Jan Železný potřetí za sebou obhájl olympijské zlato. Největší dominantou těchto her byla slavná sydneyjská opera, která přivítala na 11000 sportovců z téměř 200 zemí světa. Z Česka přijelo 122 závodníků, kteří získali celkem 8 medailí. 2 zlaté, 3 stříbrné a 3 bronzové.

První olympiáda ve 21. století byla zimní olympiáda v Salt Lake City v roce 2002. Opět, jak už je zvykem na zimních hrách, Česko nevybojovalo tolik medailí, jako tomu je na letních hrách. Nicméně ty ze zimních her nejsou o nic méně ceněné. Největším úspěchem Česka bylo

trojité salto s pěti vruty našeho akrobatického lyžaře Aleše Valenty. Kromě jeho zlata uspěla i již zmíněná Kateřina Neumannová se dvěma stříbrnými medailemi.

Svou historii ve 3. tisíciletí zahájily letní OH v zemi svého původu a ve městě, kde po více než 1500 letech byly obnoveny-v Athénách. Poprvé se her zúčastnily sportovci z více než 200 států a hry byly velice nákladné. Naším nejvíce úspěšným reprezentantem byl zlatý atlet Roman Šebrle. Mimo tuto zlatou medaili naši reprezentanti vybojovali dalších 7 medailí a to 3 stříbrné a 4 bronzové.

Turínské hry v roce 2006 byly hrami zimními. Kateřina Neumannová zopakovala své medailové úspěchy z předchozích her a získala zlatou a stříbrnou medaili. Lyžařské soutěže přinesly i další medailové ocenění, konkrétně stříbrnou medaili Lukáše Bauera. O jedinou bronzovou medaili se postaralo mužstvo ledního hokeje.

XXIX. letní olympijské hry se přesunuly na asijský kontinent do města Peking. Cílem pořadatelů bylo uspořádat hry se všemi „nej“. Postavili obrovská supermoderní sportoviště s vévodícím hlavním stadionem přezdívaným Ptačí hnízdo. Štafeta s olympijským ohněm obletěla celou zeměkoulí a stanula i na nejvyšší hoře světa. Právě tato štafeta měla být největším protestem proti komunistickému režimu v Číně. Samotné hry už ale probíhali jen ve sportovním duchu. Českou republiku reprezentovalo 133 sportovců, kteří získali tři zlaté a tři stříbrné medaile.

Zimní OH ve Vancouveru byli zatím posledními, které se doposud uskutečnily. Po Montrealu a Calgary se po 22 letech vrátily na kanadskou půdu. Pro naši výpravu byly tyto hry nejúspěšnějšími zimními v historii České republiky. 2 zlaté a 1 bronzová medaile Marty Sáblikové v rychlobruslení a další tři bronzové pro lyžování. Celkem tedy 6 medailí a obrovský úspěch.

Letošní jubilejní londýnské hry byly hrami XXX. Na hrách bylo rozdáno přes 300 sad medailí ve 26 sportech. Londýn je jediným městem, kde se novodobé hry uskutečnily třikrát. Všichni se určitě shodneme, že patřily mezi nejhezčí za poslední desetiletí. Už díky zahajovacímu či ukončovacímu ceremoniálu, posouváním hranic lidských možností a především okolnímu prostředí historického Londýna. Naši sportovci získali druhý největší počet medailí v historii ČR, a to 11. 4 zlata, mezi kterými byla i druhá zlatá medaile pro Barboru Špotákovou, a dále 3 stříbrné a 3 bronzové cenné kovy.

Příští zimní olympijské hry se mají uskutečnit v Soči. Letní OH se přesunou opět na americký kontinent a konkrétně do brazilského Rio de Janeira. Doufejme, že to pro všechny bude další velký zážitek a pro sportovce událostí, které jim změní život.

Tab. 3: Počty medailí na jednotlivých hrách- Česko 1996-2012 ; LOH

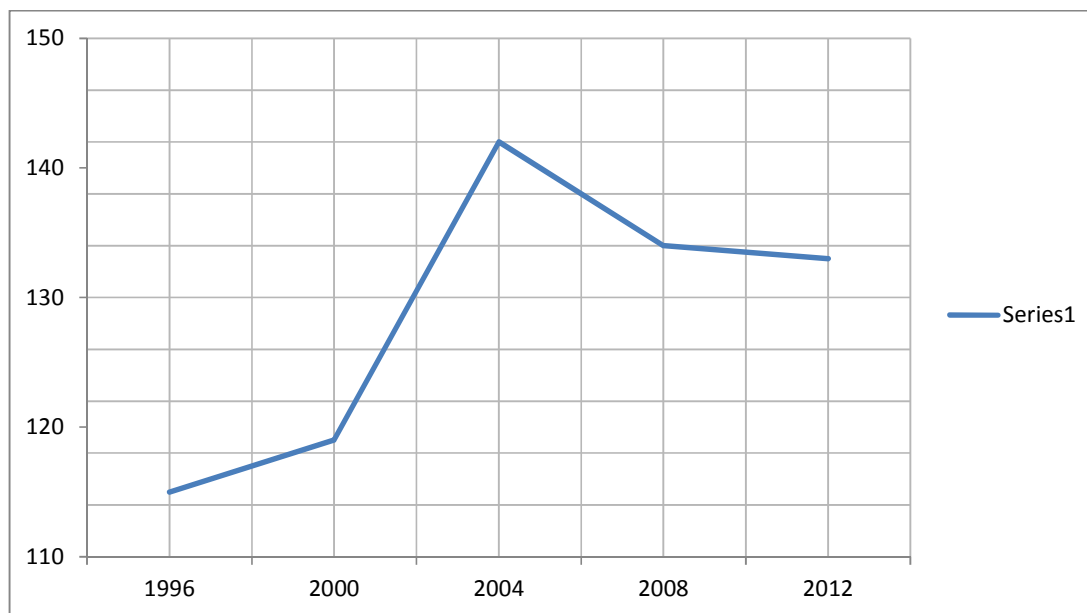
LOH-ČR	Místo	zlato	stříbro	bronz
LOH96	Atlanta	4	3	4
LOH00	Sydney	2	3	3
LOH04	Athény	1	3	4
LOH08	Peking	3	3	0
LOH12	Londýn	4	3	3

Zdroj: www.wikipedia.cz

Tab. 4: Počty medailí na jednotlivých hrách- Česko 1996-2012 ; ZOH

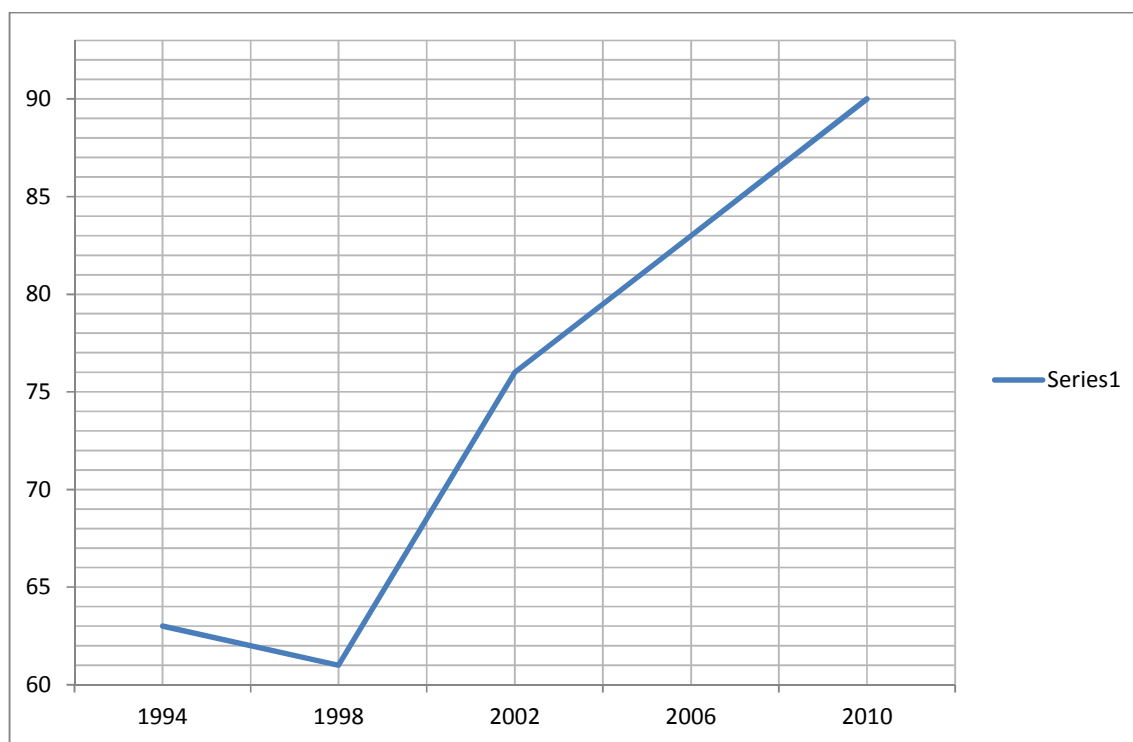
ZOH-ČR	Místo	zlato	stříbro	bronz
ZOH94	Lillehammer	0	0	0
ZOH98	Nagano	1	1	1
ZOH02	Salt Lake	1	2	0
ZOH06	Turín	1	2	1
ZOH10	Vancouver	2	0	4

Zdroj: www.wikipedia.cz

Graf 3: Počet účastníků na LOH- Česká republika od roku 1994

Zdroj: www.wikipedia.cz

Graf 3: Počet účastníků na ZOH- Česká republika od roku 1994

Zdroj: www.wikipedia.cz

Závěr

Naši sportovci dokázali, že jak za éry Československa, tak v současné době mají do celosvětového sportu co mluvit. Téměř každý z celého světa vnímá Českou Republiku jako sportovní stát. Úspěchy našich sportovců se zapsali do historických olympijských tabulek a nikdo nikdy je nemůže vymazat. Můžeme jen doufat, že naše sportovní síla dále jen poroste a přibude dalších nespočet medailí a překonaných rekordů.

A jak bylo napsáno na závěrečném ceremoniálu na obří světelné tabuli- „Uvidíme se v Moskvě“, tak já se s Vámi rozloučím: Uvidíme se za dva roky v Soči.

Poděkování

Chtěla bych poděkovat panu Ing. Ondřeji Šimpachovi za neúnavnou pomoc a neutichající entusiasmus při psaní této práce.

Literatura

Procházka, K.: Olympijské hry od Athén 1896 po Moskvu 1980. Praha, 1984. Nakladatelství Olympia.

Dobrovodský, V.: Olympijské hry v obrazech. Praha, 1980. Nakladatelství Olympia.

Havránková, H., Hladík, F., Kolář, F., Kössl, J., Waic, M.: Český olympismus. Praha, 1999. Nakladatelství Olympia

Brown, S., 2012: De Coubertin's Olympism and the Laugh of Michel Foucault: Crisis Discourse and the Olympic Games

Stambulova, N.: „Believe in Yourself, Channel Energy, and Play Your Trumps“: Olympic preparation in complex coordination sports

Ostatní zdroje

<www.sports-reference.com/olympics/countries/TCH/winter>

<www.olympic.cz>

<http://cs.wikipedia.org/wiki/Zimn%C3%AD_olympijsk%C3%A9_hry>

<http://cs.wikipedia.org/wiki/Letn%C3%AD_olympijsk%C3%A9_hry>

<http://cs.wikipedia.org/wiki/%C4%8Ceskoslovensko_na_olympijsk%C3%BDch_hr%C3%A1ch>

<http://cs.wikipedia.org/wiki/%C4%8Cesko_na_letn%C3%ADch_olympijsk%C3%BDch_hr%C3%A1ch>

<http://cs.wikipedia.org/wiki/%C4%8Cesko_na_zimn%C3%ADch_olympijsk%C3%BDch_hr%C3%A1ch>

Kontakt

Evelyn Mayerlová

Vysoká škola Ekonomická v Praze, katedra demografie

Nám. W. Churchilla 4, 130 67 Praha 3

Evelyn85@seznam.cz